

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Magdalenou Ježkovou ve věci

žalobce: M. V.

proti

žalovanému:

Krajský úřad Královéhradeckého kraje

sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. srpna 2020, č. j. KUKHK-22134/DS/2020-4/RČ,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 27. srpna 2020, č. j. KUKHK-22134/DS/2020-4/RČ, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 3 000 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou podanou včas u Krajského soudu v Hradci Králové dne 2. 11. 2020 domáhal zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje (dále jen „žalovaný“ nebo „správní orgán II. stupně“) ze dne 27. 8. 2020, č. j. KUKHK-22134/DS/2020-4/RČ, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Trutnov (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 9. 6. 2020, č. j.

MUTN 53080/2020, kterým byl žalobce uznán vinným I. z porušení § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), čímž spáchal přestupek dle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 citovaného zákona; II. z porušení § 6 odst. 7 písm. b) zákona o silničním provozu, čímž spáchal přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) uvedeného zákona; III. z porušení § 17 odst. 1 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pojištění odpovědnosti“), čímž spáchal přestupek dle § 16 odst. 2 citovaného zákona. Za tyto přestupky byla žalobci uložena pokuta ve výši 5 000 Kč, zákaz činnosti řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce předně namítl, že nebylo prokázáno, že řídil motorové vozidlo na pozemní komunikaci, z čehož by plynuly jakékoliv povinnosti stanovené zákonem. Touto skutečností se žalovaný vůbec nezabýval. Žalobce se pohyboval po soukromých komunikacích využívaných pro potřeby vlastníka, které nejsou pozemními komunikacemi ve smyslu zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“). Tento zákon se tak na dané komunikace nevztahuje. Dle názoru žalobce je na takovýchto pozemcích možné řídit vozidla bez registrační značky a dokladů.
3. Co do přestupku spočívajícího v nepředložení dokladů, byť tato povinnost mimo pozemní komunikace není dána, žalobce uvedl, že příslušné doklady měl v areálu společnosti, několik metrů od místa, kde byl kontrolován, což policistům sdělil. Ti však na tuto námitku nereflektovali. Nebyla tedy naplněna materiální stránka přestupku, kdy žalobce sice neměl doklady při sobě, nicméně byl schopen a ochoten je prakticky okamžitě předložit. K tomu odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 3. 2017, č. j. 2 As 322/2016-39, dle kterého: *„Materiální stránka přestupku by však nebyla naplněna tehdy, neměl-li by řidič řidičský průkaz sice u sebe, ale byl-li by schopen jej prakticky okamžitě (v řádu minut) předložit, například při parkování auta či manipulaci s ním v bezprostřední blízkosti bydliště či pracoviště.“*
4. Dále žalobce namítl vnitřní rozpornost protokolu o ústním jednání, ve kterém je uvedeno, že se obviněný bez omluvy nedostavil, nicméně následně je konstatováno, že: *„obviněnému bylo přečteno obvinění z přestupku řidiče vozidla“*. Na druhé straně je pak uvedeno poučení ve druhé osobě jednotného čísla: *„Jako obviněný z přestupku máte právo vyjádřovat se...“* Dle § 18 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) *„Protokol obsahuje zejména místo, čas a označení úkonů, které jsou předmětem zápisu, údaje umožňující identifikaci přítomných osob, vylíčení průběhu předmětných úkonů, označení správního orgánu a jméno, příjmení a funkci nebo služební číslo oprávněné úřední osoby, která úkony provedla. Údaji umožňujícími identifikaci fyzické osoby se rozumějí jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jiný údaj podle zvláštního zákona.“* Podle názoru žalobce není jasné, zda žalobce byl nebo nebyl projednání přítomen, kdy v protokolu je na jednu stranu uvedeno, že přítomen nebyl a na druhé straně mu mělo být přečteno poučení a měl být poučen. Takové úkony by nebyly možné u nepřítomného účastníka řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný plně odkázal na napadené rozhodnutí a navrhl žalobu zamítnout.

IV. Posouzení věci krajským soudem

6. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního, zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.). Věc rozhodl bez nařízení jednání při splnění podmínek dle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného správního orgánu, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body. Dospěl přitom k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.
7. Z předloženého správního spisu je předně relevantní Oznámení přestupku, vyhotovené Policií České republiky, Územní odbor Trutnov, ze dne 1. 6. 2020, ve kterém je zadokumentováno, že žalobce dne 29. 12. 2019 v 10:11 hod., řídil osobní motorové vozidlo tovární značky KTM, vin, bez uchycené přidělené registrační značky, a to po pozemní komunikaci u domu na adrese Horská 668, Trutnov – Horní Staré Město, kde jel z areálu společností Gumátor, AB Auto Bureš a jiných, k domu na výše uvedené adrese, kde se otočil zpět do uvedeného areálu. Tímto jednáním se žalobce měl dopustit přestupku dle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o silničním provozu. Dále je zřejmé, že žalobce při sobě neměl osvědčení o registraci vozidla od specifikovaného motocyklu, kdy tímto jednáním měla být naplněna skutková podstata přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) uvedeného zákona. Nepředložením osvědčení o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla byl žalobce shledán vinným z přestupku dle § 16 odst. 2 zákona o pojištění odpovědnosti. Pro posouzení věci je relevantní i ve správním spise obsažená fotografická dokumentace, orientační mapa, videozáznam z vozidla a z kamer policistů, včetně úředního záznamu o obsahu těchto záznamů. Ve správním spise jsou dále založeny informace o předmětných pozemcích a sdělení Městského úřadu Trutnov, odbor výstavby, o jejich charakteru.
8. Na základě uvedeného skutkového stavu byl správním orgánem I. stupně dne 19. 3. 2020 vydán příkaz, proti tomuto podal žalobce odpor. Správní orgán proto pokračoval v řízení a nařídil ústní jednání, ke kterému se žalobce ani jeho zástupce nedostavili. Po provedeném ústním jednání vydal správní orgán I. stupně dne 9. 6. 2020 rozhodnutí, proti kterému podal žalobce odvolání. Rozhodnutím ze dne 27. 8. 2020 žalovaný odvolání zamítl a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně.
9. K námitce žalobce, že se pohyboval po soukromých komunikacích, v důsledku čehož nemuselo být jeho vozidlo opatřeno registrační značkou, krajský soud konstatuje, že tento žalobní bod neshledal důvodným. Ze sdělení Městského úřadu Trutnov, odbor výstavby, ze dne 24. 2. 2020, které je součástí správního spisu, je zřejmé, že pozemky parcelní číslo 1089/1 a 1089/24, na kterých byl žalobce hlídkou zaznamenán a následně i zastaven, jsou účelovou komunikací se zpevněným povrchem, která není veřejně přístupná.
10. Dle § 2 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích se pozemní komunikace dělí na: „a) dálnice, b) silnice, c) místní komunikace, d) účelové komunikace.“ Účelové komunikace jsou pak vymezeny § 7 citovaného zákona, podle kterého: „(1) Účelová komunikace je pozemní komunikace, která slouží ke spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby vlastníků těchto nemovitostí nebo ke spojení těchto nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi nebo k obhospodařování zemědělských a lesních pozemků. Příslušný silniční správní úřad obecního

úřadu obce s rozšířenou působností může na žádost vlastníka účelové komunikace a po projednání s Policií České republiky upravit nebo omezit veřejný přístup na účelovou komunikaci, pokud je to nezbytně nutné k ochraně oprávněných zájmů tohoto vlastníka. Úprava nebo omezení veřejného přístupu na účelové komunikace stanovené zvláštními právními předpisy tím není dotčena.

11. (2) Účelovou komunikací je i pozemní komunikace v uzavřeném prostoru nebo objektu, která slouží potřebě vlastníka nebo provozovatele uzavřeného prostoru nebo objektu. Tato účelová komunikace není přístupná veřejně, ale v rozsahu a způsobem, který stanoví vlastník nebo provozovatel uzavřeného prostoru nebo objektu. V pochybnostech, zda z hlediska pozemní komunikace jde o uzavřený prostor nebo objekt, rozhoduje příslušný silniční správní úřad.“
12. Dále je zřejmé, že § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu stanovuje, že: „Řidič je kromě povinností uvedených v § 4 dále povinen užít vozidlo, které splňuje technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem.“ Zvláštním právním předpisem je ve smyslu citovaného ustanovení zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích“). Dle § 38 odst. 1 písm. c) uvedeného zákona „Provozovatel silničního vozidla nesmí provozovat na pozemních komunikacích vozidlo, na němž není umístěna tabulka s registrační značkou, přidělenou k tomuto vozidlu obecním úřadem obce s rozšířenou působností nebo příslušným orgánem jiného státu, způsobem umožňujícím identifikaci vozidla.“
13. Z výše odkazovaného sdělení plyne, že dotčená účelová komunikace není veřejně přístupná a slouží potřebám vlastníka. Krajský soud k této skutečnosti ve shodě s judikaturou Nejvyššího soudu a komentářovou literaturou konstatuje, že byť vlastník nebo provozovatel objektu, ve kterém se veřejně nepřístupná účelová komunikace nachází, má např. právo stanovit rozsah a způsob přístupu na takovéto vnitřní komunikaci nebo určit nižší nejvyšší povolenou rychlost, je nezbytné, aby i na takovýchto komunikacích platila pravidla silničního provozu (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 21. 8. 2008, sp. zn. 21 Cdo 3797/2007, a ČERNÍNOVÁ, Michaela, ČERNÍN, Karel, TICHÝ, Michal. *Zákon o pozemních komunikacích: Komentář*. Wolters Kluwer, 2015). Z výše uvedeného je tak dle názoru krajského soudu zřejmé, že přestože se žalobce nacházel na soukromém, veřejně nepřístupném, pozemku, užíval v době silniční kontroly pozemní komunikaci, na které je v souladu s citovanými zákonnými ustanoveními povinen dodržovat pravidla silničního provozu, mezi která mimo jiné patří i povinnost označení vozidla registrační značkou.
14. Krajský soud se však ztotožnil s druhým žalobním bodem, kterým je namítáno nenaplnění materiální stránky přestupku. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 3. 2017, č. j. 2 As 322/2016-39, na který ostatně odkázal i žalobce: „Materiální stránka přestupku by však nebyla naplněna tehdy, neměl-li by řidič řidičský příkaz sice u sebe, ale byl-li by schopen jej prakticky okamžitě (v řádu minut) předložit, například při parkování auta či manipulaci s ním v bezprostřední blízkosti bydliště či pracoviště.“
15. Krom řízení vozidla neosazeného registrační značkou byl žalobce shledán vinným i z přestupků dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu a dle § 16 odst. 2

zákonu o pojištění odpovědnosti, jejichž podstatou bylo nepředložení osvědčení o registraci vozidla a zelené karty. Z videozáznamu pořízeného policisty je patrné, že silniční kontrola proběhla v areálu několika společností, kdy žalobce při otázce policisty „*máte doklady k provozu?*“ ukazuje na jednu z přilehlých budov se slovy: „*doklady mám vevnitř*“. Při reflektování výše citované judikatury tak mělo dle krajského soudu dojít ze strany policistů k zohlednění tvrzení žalobce, že potřebné doklady od vozidla má v místě, ze kterého je možné je policistům v řádu několika málo minut předložit. Tak ovšem učiněno nebylo, čímž došlo k vadě správního řízení, pro kterou je třeba napadené rozhodnutí zrušit.

16. Třetí žalobní námitku, směřující proti protokolu o ústním jednání, krajský soud nevyhodnotil jako důvodnou. Z protokolu o ústním jednání je bez nejmenších pochyb zřetelné, že se žalobce k ústnímu jednání bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu nedostavil, ač byl řádně předvolán. Na tomto závěru nemůže ničeho změnit ani v protokolu uvedené konstatování, že obviněnému bylo přečteno obvinění, ani poučení uvedené ve druhé osobě jednotného čísla, kdy jde zcela evidentně o náležitost běžného protokolu o ústním jednání, která nezavdává pochybnost o tom, zda jednání proběhlo v přítomnosti či nepřítomnosti žalobce.

V. Závěr a náklady řízení

17. Vzhledem k výše uvedenému krajský soud napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, ve kterém bude vázán vysloveným právním názorem (§ 78 odst. 1, 4 a 5 s. ř. s.).
18. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl ve věci úspěšný, krajský soud mu proto přiznal náhradu nákladů řízení spočívajících v náhradě zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 18. května 2021

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
samosoudkyně